TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2017. gada 29. novembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesību aktu tuvināšana – Autortiesības un blakustiesības – Direktīva 2001/29/EK – 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts – Privātas kopēšanas izņēmums – 3. panta 1. punkts – Izziņošana sabiedrībai – Īpašs tehniskais process – Ar autortiesībām aizsargātu darbu kopiju videoierakstīšanas mākoņdatošanas platformā (*cloud computing*) pakalpojumu sniegšana bez attiecīgā autora piekrišanas – Pakalpojuma sniedzēja aktīva iesaistīšanās minētajā ierakstīšanā

Lieta C-265/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunale di Torino* (Turīnas tiesa, Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 4. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 12. maijā, tiesvedībā

VCAST Limited

pret

RTI SpA.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*] (referents), M. Safjans [*M. Safjan*], D. Švābi [*D. Šváby*] un M. Vilars [*M. Vilaras*],

ģenerāladvokāts M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretārs R. Skjāno [*R. Schiano*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2017. gada 29. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *VCAST Limited* vārdā – *E. Belisario*, *F. G. Tita*, *M. Ciurcina* un *G. Scorza*, *avvocati*,

– *RTI SpA* vārdā – *S. Previti*, *G. Rossi*, *V. Colarocco*, *F. Lepri* un *A. La Rosa*, *avvocati*,

– Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *G. Galluzzo* un *R. Guizzi*, *avvocati dello Stato*,

– Francijas valdības vārdā – *D. Colas* un *D. Segoin*, pārstāvji,

– Portugāles valdības vārdā – *L. Inez Fernandes*, *M. Figueiredo* un *T. Rendas*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – itāļu.

– Eiropas Komisijas vārdā – *L. Malferrari* un *J. Samnadda*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2017. gada 7. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvu 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV 2001, L 167, 10. lpp.), it īpaši šīs direktīvas 5. panta 2. punkta b) apakšpunktu, Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvu 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (OV 2000, L 178, 1. lpp.), kā arī LESD.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā, kurā *VCAST Limited* vēršas pret *RTI SpA* saistībā ar televīzijas raidījumu, kurus ir pārraidījusi tostarp *RTI*, videoierakstīšanas mākoņdatošanas platformā sistēmas nodošanas *VCAST* klientu rīcībā tiesiskumu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2000/31

3 Direktīvas 2000/31 3. panta 2. punktā ir noteikts:

“Dalībvalstis koordinētajā jomā noteiktu iemeslu dēļ nedrīkst ierobežot brīvību piedāvāt informācijas sabiedrības pakalpojumus no citas dalībvalsts.”

4 Direktīvas 2000/31 3. panta 3. punktā it īpaši ir paredzēts, ka šīs direktīvas 3. panta 2. punkts nav piemērojams šīs direktīvas pielikumā minētajām jomām un minētais pielikums tostarp attiecas uz autortiesībām un blakustiesībām.

Direktīva 2001/29

5 Direktīvas 2001/29 preambulas 1. apsvērums ir izteikts šādā redakcijā:

“Līgums paredz izveidot iekšējo tirgu un radīt sistēmu, kas nodrošina netraucētu konkurenci iekšējā tirgū. Dalībvalstu tiesību aktu saskaņošana autortiesību un blakustiesību jomā veicina minēto mērķu sasniegšanu.”

6 Šīs direktīvas preambulas 23. apsvērumā ir noteikts:

“Šai direktīvai būtu jāturpina saskaņot autora tiesības uz izziņošanu. Šīs tiesības būtu jāsaprot plašā nozīmē – kā tādas, kas attiecas uz visa veida izziņošanu sabiedrībai, kura nav klāt vietā, kur notikusi sākotnējā izziņošana. Šīm tiesībām būtu jāattiecas uz darba visa veida raidīšanu vai atkārtotu raidīšanu sabiedrībai, izmantojot vai neizmantojot vadus, tajā skaitā raidīšanu ēterā. Šīm tiesībām nebūtu jāattiecas uz citām darbībām.”

7 Minētās direktīvas 2. pantā ir paredzēts, ka:

"Dalībvalstis paredz ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt tiešu vai netiešu, īslaicīgu vai pastāvīgu reproducēšanu ar jebkādiem līdzekļiem un jebkādā formā, pilnībā vai daļēji:

a) autoriem – attiecībā uz viņu darbiem;

b) izpildītājiem – attiecībā uz viņu sniegto priekšnesumu fiksēšanu;

c) skaņu ierakstu producentiem – attiecībā uz viņu ierakstītajiem skaņu ierakstiem;

d) filmu pirmo fiksāciju producentiem – attiecībā uz viņu uzņemto filmu oriģināliem un kopijām;

e) raidorganizācijām – attiecībā uz šo organizāciju raidījumu fiksēšanu neatkarīgi no tā, vai raidījumus translē pa vadiem vai bez tiem, to skaitā pa kabeļiem vai ar satelīta palīdzību."

8 Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkts ir izteikts šādā redakcijā:

"Dalībvalstis autoriem piešķir ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt savu darbu izziņošanu, izmantojot vadus vai neizmantojot tos, tajā skaitā savu darbu publiskošanu tā, lai sabiedrības locekļi tiem var piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlētā laikā."

9 Šīs direktīvas 5. panta 2. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts:

"Dalībvalstis var paredzēt izņēmumus vai ierobežojumus 2. pantā minētajām reproducēšanas tiesībām šādos gadījumos:

[..]

b) reproducēšana uz jebkura materiāla, ko personiskai lietošanai veic privātpersona ar mērķi, kurš ne netieši, ne tieši nav komerciāls, ar nosacījumu, ka tiesību subjekti saņem taisnīgu atlīdzību, kurā ņemta vērā 6. pantā minēto tehnoloģisko pasākumu piemērošana vai nepiemērošana attiecīgajam darbam vai tiesību objektam."

10 Minētās direktīvas 5. panta 5. punkts ir izteikts šādā redakcijā:

"Šī panta 1., 2., 3. un 4. punktā paredzētos izņēmumus un ierobežojumus piemēro tikai dažos īpašos gadījumos, kas nav pretrunā ar darba vai cita tiesību objekta parasto izmantošanu un nepamatoti neskar tiesību subjekta likumīgās intereses."

Itālijas tiesības

11 Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts Itālijas tiesībās ir transponēts ar 1941. gada 22. aprīļa *legge n. 633 – Protezione del diritto d'autore e di altri diritti connessi al suo esercizio* (Likums Nr. 633 par autortiesību un citu ar to īstenošanu saistīto tiesību aizsardzību) pamatlietas faktu laikā spēkā esošajā redakcijā (turpmāk tekstā – "Autortiesību likums") 71.*sexies* pantu. Šajā 71. *sexies* pantā, kas ir iekļauts šī likuma II nodaļā "Privātas kopēšanas izņēmums", ir noteikts:

"1. Ir atļauta fonogrammu un videogrammu privāta reproducēšana uz jebkura datu nesēja, ko veic fiziska persona tikai privātai lietošanai, kas tiek veikta bezpeļņas nolūkā un ar mērķi, kurš ne netieši, ne tieši nav komerciāls, ievērojot 102.*quater* pantā minētos tehniskos pasākumus.

2. Šā panta 1. punktā minēto reproducēšanu nevar veikt trešās personas. Pakalpojumu sniegšana, kuras mērķis ir atļaut fiziskai personai reproducēt fonogrammas un videogrammas privātai lietošanai, ir reproducēšanas darbība, uz kuru attiecas 13., 72., 78.*bis*, 79. un 80. panta noteikumi.

[..]"

12 Autortiesību likuma 71.*septies* pantā ir noteikts:

"1. Fonogrammu autoriem un producentiem, kā arī audiovizuālo darbu sākotnējiem producentiem, videogrammu izpildītājmāksliniekiem un producentiem un viņu tiesību mantiniekiem ir tiesības uz atlīdzību par 71. *sexies* pantā minēto fonogrammu un videogrammu reproducēšanu privātiem mērķiem. Minēto atlīdzību par iekārtām, kas paredzētas tikai fonogrammu vai videogrammu analogajam vai digitālajam ierakstam, veido cenas daļa, ko galīgais pircējs ir samaksājis izplatītājam un ko par daudzfunkcionālām iekārtām aprēķina no tādas iekārtas cenas, kam ir ierakstam paredzētās iekšējās sastāvdaļas raksturlielumiem līdzvērtīgi raksturlielumi, vai arī, ja tas nav iespējams, no fiksētas summas par iekārtu. Par audio un video ieraksta datu nesējiem – piemēram, analogajiem datu nesējiem, digitālajiem datu nesējiem, fiksētajām vai pārnesamajām atmiņām, kas paredzēti fonogrammu vai videogrammu ierakstam, – atlīdzību veido summa, kas samērīga ar pašu datu nesēju sniegto ieraksta spēju. Par attālā videoieraksta sistēmām šajā punktā minēto atlīdzību maksā persona, kura sniedz pakalpojumu, un tā ir samērīga ar atlīdzību, kas ir saņemta par paša pakalpojuma sniegšanu.

2. 1. punktā minēto atlīdzību, ievērojot Kopienas tiesību normas un katrā ziņā ņemot vērā reproducēšanas tiesības, nosaka ar Itālijas Kultūras ministra dekrētu, kas jāpieņem līdz 2009. gada 31. decembrim, pēc 190. pantā minētās komitejas un nozares apvienību, kas vislabāk pārstāv 1. punktā minēto iekārtu un datu nesēju ražotājus, uzklausīšanas. Lai noteiktu atlīdzību, ņem vērā, vai tiek vai netiek piemēroti 102. *quater* pantā minētie tehnoloģiskie pasākumi, kā arī atšķirīgo digitālās kopēšanas izplatību salīdzinājumā ar analogo kopēšanu. Dekrēts ir jāatjaunina ik pa trim gadiem.

[..]"

13 Autortiesību likuma 102. *quater* pants ir izteikts šādā redakcijā:

"1. Autortiesību un blakustiesību, kā arī 102.*bis* panta 3. punktā minēto tiesību īpašnieki saistībā ar aizsargātiem darbiem vai objektiem var veikt efektīvus tehnoloģiskus aizsardzības pasākumus, aptverot visas tehnoloģijas, visas ierīces vai visus komponentus, kuru mērķis to parastās darbības ietvaros ir liegt vai ierobežot tādu neatļautu darbību veikšanu, kam nav piekritis tiesību īpašnieks.

2. Tehnoloģiskos aizsardzības pasākumus uzskata par efektīviem, ja īpašnieks kontrolē aizsargātā darba vai objekta izmantošanu ar piekļuves kontroles ierīces vai aizsardzības procesa lietošanu, piemēram, kodēšanu, trokšņu radīšanu vai jebkādu citu aizsargāta darba vai objekta pārveidošanu, vai ja šī izmantošana ir ierobežota ar kopiju kontroles mehānismu, kas paredzēts aizsardzības mērķim.

3. Ar šo pantu netiek ierobežota I nodaļas IV sadaļas VI daļā minēto tiesību normu par datorprogrammām piemērošana."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

14 *VCAST* ir saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesībām dibināta sabiedrība, kura ar tīmekļa starpniecību nodod savu klientu rīcībā videoieraksta informātikas sistēmu, kas mākoņdatošanas platformā (*cloud*) ļauj veikt Itālijas televīzijas raidorganizāciju virszemes apraides raidījumu, tostarp arī *RTI* raidījumu, ierakstīšanu.

15 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka praksē lietotājs izvēlas raidījumu *VCAST* tīmekļa vietnē, kurā ir pieejamas visas šīs sabiedrības pakalpojumā iekļauto televīzijas kanālu programmas. Lietotājs var vai nu norādīt vienu konkrētu raidījumu, vai laika robežas. Pēc tam *VCAST* vadītā sistēma ar savām pašas antenām notver televīzijas signālu un ieraksta izvēlētās programmas laika robežas konkrētajā datu glabāšanas telpā mākoņdatošanas platformā, kuru ir norādījis lietotājs. Šo glabāšanas telpu lietotājs iegādājas no cita piegādātāja.

16 *VCAST* cēla prasību pret *RTI Tribunale di Torino* (Turīnas tiesa, Itālija) uzņēmumu tiesībās specializētajā palātā, lūdzot konstatēt tās darbību tiesiskumu.

17 Tiesvedības gaitā šī tiesa ar 2015. gada 30. oktobra pagaidu noregulējuma rīkojumu daļēji apmierināja *RTI* iesniegto pieteikumu par pagaidu noregulējumu un būtībā aizliedza *VCAST* turpināt tās darbības.

18 Uzskatot, ka pamatlietas iznākums ir daļēji atkarīgs no Savienības tiesību, it īpaši – no Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta b) apakšpunkta interpretācijas, *Tribunale di Torino* (Turīnas tiesa) nolēma apturēt tiesvedību lietā un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai ar Savienības tiesībām, it īpaši ar [Direktīvas 2001/29] 5. panta 2. punkta b) apakšpunktu (kā arī ar [Direktīvu 2000/31] un ar dibināšanas līgumu) ir saderīgs tāds valsts tiesiskais regulējums, kas aizliedz komersantam sniegt privātpersonām pakalpojumu, kura ietvaros mākoņdatošanas platformā ar attālo videoierakstu tiek veikta ar autortiesībām aizsargātu darbu kopēšana privātai lietošanai, komersantam aktīvi iesaistoties ierakstīšanā, ja nav tiesību īpašnieka piekrišanas?

2) Vai ar Savienības tiesībām, it īpaši ar [Direktīvas 2001/29] 5. panta 2. punkta b) apakšpunktu (kā arī ar [Direktīvu 2000/31] un ar dibināšanas līgumu) ir saderīgs tāds valsts tiesiskais regulējums, kas atļauj komersantam sniegt privātpersonām pakalpojumu, kura ietvaros mākoņdatošanas platformā ar attālo videoierakstu tiek veikta ar autortiesībām aizsargātu darbu kopēšana privātai lietošanai, komersantam aktīvi iesaistoties ierakstīšanā, ja nav tiesību īpašnieka piekrišanas, pret standartizētu atlīdzību par labu tiesību īpašniekam, kas būtībā nozīmē obligātas licencēšanas sistēmas esamību?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Ievada apsvērumi

19 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka iesniedzējtiesa ir pieņēmusi pagaidu noregulējuma rīkojumu, kas ietver pasākumus, ar kuriem pagaidu kārtā ir aizliegta *VCAST* veicamā darbība.

20 Šādos apstākļos minētā tiesa ir uzdevusi Tiesai divus jautājumus par šo darbību, pamatojoties uz diviem pretējiem pieņēmumiem, viens no kuriem norāda uz to, ka šāda darbība ar valsts tiesību aktiem ir aizliegta, bet ar otro tiek pieņemts, ka šī darbība – turpretim – ir atļauta.

21 Tādējādi no šiem apsvērumiem var secināt, ka nav pierādīts, ka ar pamatlietā aplūkojamajiem tiesību aktiem šāda darbība patiešām ir aizliegta.

22 Šajos apstākļos un lai sniegtu iesniedzējtiesai lietderīgu atbildi, Tiesa uz šiem diviem jautājumiem atbildēs kopā, pamatojoties uz pieņēmumu, ka ar valsts tiesību aktiem ir atļauta tādas darbības kā tā, kas tiek aplūkota pamatlietā, veikšana.

23 Turklāt ir jākonstatē, ka iesniedzējtiesa jautājumu Tiesai par pamatlietā aplūkojamās valsts tiesību normas atbilstību Savienības tiesībām uzdod, pamatojoties ne vien uz Direktīvu 2001/29, proti, tās 5. panta 2. punkta b) apakšpunktu, bet arī uz Direktīvu 2000/31, kā arī “dibināšanas līgumu”.

24 Šajā ziņā, kā ģenerāladvokāts ir norādījis savu secinājumu 19. punktā, Direktīvas 2000/31 tiesību norma, kura, iespējams, varētu attiekties uz šo lietu, ir tās 3. panta 2. punkts, ar kuru dalībvalstīm ir aizliegts ierobežot to informācijas sabiedrības pakalpojumu brīvu apriti, kas nāk no citas dalībvalsts. Tomēr saskaņā ar minētās direktīvas 3. panta 3. punktu no minētā aizlieguma piemērošanas jomas ir izslēgti tostarp ierobežojumi, kas izriet no autortiesību un blakustiesību aizsardzības.

25 No tā izriet, ka tādā lietā kā pamatlieta, kas attiecas uz autortiesībām un to izņēmumiem, direktīvas 2000/31 noteikumi nav piemērojami.

26 Kas attiecas uz uzdotajiem jautājumiem tiktāl, ciktāl tie ir saistīti ar "līgumu", ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, ja kāds jautājums ir harmonizēti reglamentēts Savienības līmenī, ikviens ar to saistīts valsts pasākums ir jāizvērtē, ņemot vērā šī harmonizēšanas pasākuma noteikumus (skat. it īpaši spriedumus, 2001. gada 13. decembris, *DaimlerChrysler*, C-324/99, EU:C:2001:682, 32. punkts; 2008. gada 24. janvāris, *Roby Profumi*, C-257/06, EU:C:2008:35, 14. punkts, kā arī 2009. gada 1. oktobris, *HSBC Holdings* un *Vidacos Nominees*, C-569/07, EU:C:2009:594, 26. punkts).

27 Ir jānorāda, ka viens no ar Direktīvu 2001/29 sasniedzamajiem mērķiem, kā izriet no tās preambulas 1. apsvēruma, ir saskaņot dalībvalstu tiesību aktus autortiesību un blakustiesību jomā, lai dotu ieguldījumu mērķa attiecībā uz iekšējā tirgus izveidošanu sasniegšanā.

28 Tādējādi par uzdotajiem jautājumiem saistībā ar LESD nav jāspriež.

29 Šajos apstākļos ir uzskatāms, ka iesniedzējtiesa ar saviem jautājumiem būtībā vēlas noskaidrot, vai ar Direktīvu 2001/29, it īpaši ar tās 5. panta 2. punkta b) apakšpunktu, nav pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru komersantam, izmantojot informācijas tehnoloģiju sistēmu, ir ļauts sniegt privātpersonām pakalpojumu, kura ietvaros mākoņdatošanas platformā ar attālo videoierakstu tiek veikta ar autortiesībām aizsargātu darbu kopiju privātai lietošanai izgatavošana, komersantam aktīvi iesaistoties ierakstīšanā, ja nav tiesību īpašnieka piekrišanas.

Tiesas atbilde

30 Saskaņā ar Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta b) apakšpunktu dalībvalstis var paredzēt izņēmumus vai ierobežojumus no reproducēšanas tiesībām, ja reproducēšana notiek uz jebkura materiāla, ko privātai lietošanai veic fiziska persona ar mērķi, kurš ne tieši, ne netieši nav komerciāls.

31 Turklāt direktīvas 5. panta 5. punktā ir paredzēts, ka izņēmumi un ierobežojumi, tostarp tie, kas ir paredzēti minētās direktīvas 5. panta 2. punktā, ir piemērojami vienīgi dažos īpašos gadījumos, kas nav pretrunā darba vai cita aizsargāta objekta parastai izmantošanai un nepamatoti neaizskar tiesību īpašnieka likumīgās intereses.

32 Runājot par Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta b) apakšpunktu, vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru direktīvas noteikumi, kuros paredzētas atkāpes no šajā pašā direktīvā noteikta vispārīga principa, ir jāinterpretē šauri (spriedums, 2014. gada 10. aprīlis, *ACI Adam* u.c., C-435/12, EU:C:2014:254, 22. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra). No tā izriet, ka 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē šādi.

33 Tiesa arī ir nospriedusi, ka fiziskas personas veikta kopijas privātai lietošanai izgatavošana, ja tā ir veikta, iepriekš nelūdzot attiecīgo tiesību īpašnieka atļauju, ir uzskatāma par darbību, kas var radīt kaitējumu šim tiesību īpašniekam (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 21. oktobris, *Padawan*, C-467/08, EU:C:2010:620, 44.–46. punkts).

34 Turklāt Tiesa ir uzskatījusi, ka, lai gan Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir saprotams tādējādi, ka privātās kopēšanas izņēmums katrā ziņā liedz tiesību īpašniekam atsaukties uz savām ekskluzīvajām tiesībām ļaut vai aizliegt reproducēšanu attiecībā pret personām, kas veic tā darbu kopēšanu privātai lietošanai, tomēr šī tiesību norma nav izprotama tādējādi, ka papildus šim tieši noteiktajam ierobežojumam autortiesību īpašniekiem ir noteikts pienākums neiebilst pret viņu tiesību pārkāpumiem, kas var tikt izdarīti līdz ar kopiju privātai lietošanai izgatavošanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 10. aprīlis, *ACI Adam* u.c., C-435/12, EU:C:2014:254, 31. punkts).

35 Visbeidzot, no judikatūras izriet, ka, lai varētu pamatoties uz 5. panta 2. punkta b) apakšpunktu, nav nepieciešams, lai attiecīgajām fiziskajām personām piederētu reproducēšanas iekārtas, ierīces vai datu nesēji. Tiem trešās personas var arī sniegt reproducēšanas pakalpojumu, kas ir obligāts faktiskais nosacījums, lai šīs fiziskās personas varētu iegūt kopijas privātai lietošanai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 21. oktobris, *Padawan*, C-467/08, EU:C:2010:620, 48. punkts).

36 Iepriekš minētās judikatūras gaismā ir jāpārbauda, vai tādam pakalpojumam, kāds tiek aplūkots pamatlietā un kura būtiskie elementi ir precizēti šī sprieduma 14. un 15. punktā, ir piemērojams Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts.

37 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka šī pakalpojuma sniedzējs neaprobežojas ar reproducēšanas organizēšanu, bet turklāt reproducēšanas nolūkā sniedz piekļuvi noteiktu televīzijas kanālu raidījumiem, kas var tikt ierakstīti attālināti. Individuālie klienti var izvēlēties raidījumus, kas tiek ierakstīti.

38 Šajā ziņā attiecīgajam pakalpojumam ir dubulta funkcionalitāte, jo ar to vienlaikus tiek nodrošināta darbu un objektu, kuriem tas ir piemērojams, reproducēšana un nodošana rīcībā.

39 Tātad, lai gan privātas kopēšanas izņēmums nozīmē, ka tiesību īpašnieks nedrīkst īstenot savas ekskluzīvās tiesības atļaut vai aizliegt izgatavot kopijas privātai lietošanai, ko fiziskas personas veic ar Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, šī izņēmuma šaurās interpretācijas prasība nozīmē, ka šim īpašniekam tomēr nevar tikt atņemtas viņa tiesības aizliegt vai atļaut piekļuvi darbiem vai objektiem, no kuriem šīs personas vēlas izgatavot kopijas privātai lietošanai.

40 No Direktīvas 2001/29 3. panta izriet, ka jebkādai aizsargāta darba vai objekta izziņošanai sabiedrībai, tajā skaitā publiskošanai, ir jābūt pakļautai tiesību īpašnieka atļaujai, ievērojot, kā izriet no šīs direktīvas preambulas 23. apsvēruma, ka darbu izziņošanas sabiedrībai tiesības būtu jāsaprot plašā nozīmē – kā tādas, kas attiecas uz darba visa veida raidīšanu vai atkārtotu raidīšanu sabiedrībai, izmantojot vai neizmantojot vadus, tajā skaitā raidīšanu ēterā.

41 Šajā ziņā Tiesa jau ir nospriedusi, ka jēdziens "izziņošana sabiedrībai" apvieno divus kumulatīvus elementus, proti, darba "izziņošanas darbību" un tā izziņošanu "sabiedrībai" (spriedums, 2016. gada 31. maijs, *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 37. punkts).

42 Pēc šī precizējuma izdarīšanas saistībā ar, pirmkārt, jēdzienu "izziņošanas darbība" ir jāuzsver, ka tā ietver jebkādu aizsargāto darbu pārraidīšanu neatkarīgi no izmantotā paņēmiena vai tehniskā procesa (spriedums, 2016. gada 31. maijs, *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 38. punkts).

43 Turklāt katrai darba raidīšanai vai atkārtotai raidīšanai, kurā tiek izmantots īpašs tehniskais process, principā individuāli ir jāsaņem attiecīgā darba autora atļauja (spriedums, 2016. gada 31. maijs, *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 39. punkts).

44 Otrkārt, lai varētu konstatēt atbilstību jēdzienam "izziņošana sabiedrībai" Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē, aizsargātajiem darbiem, kā tas ir atgādināts šī sprieduma 41. punktā, vēl ir jābūt arī faktiski izziņotiem "sabiedrībai" (spriedums, 2016. gada 31. maijs, *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 40. punkts).

45 Šajā ziņā no Tiesa judikatūras izriet, ka jēdziens "sabiedrība" nozīmē nenoteiktu potenciālo adresātu skaitu un turklāt paredz diezgan lielu personu skaitu (spriedums, 2016. gada 31. maijs, *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 41. punkts).

46 Šajā lietā pamatlietā aplūkojamā pakalpojuma sniedzējs ieraksta ēterā pārraidītus raidījumus un ar tīmekļa palīdzību nodod tos savu klientu rīcībā.

47 Pirmkārt, ir acīmredzami, ka visas personas, uz ko ir vērsts šī pakalpojuma sniedzēja [pakalpojums], ir "sabiedrība" šī sprieduma 45. punktā minētās judikatūras izpratnē.

48 Otrkārt, sākotnējā raidīšana, ko veic raidorganizācija, no vienas puses, un raidīšana, ko veic pamatlietā aplūkojamā pakalpojuma sniedzējs, no otras puses, tiek veiktas īpašos tehniskos apstākļos, izmantojot atšķirīgus darbu raidīšanas procesus, un katra no tām ir paredzēta savai sabiedrībai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 7. marts, *ITV Broadcasting* u.c., C-607/11, EU:C:2013:147, 39. punkts).

49 Tādējādi minētie pārraidīšanas gadījumi ir uzskatāmi par atšķirīgu izziņošanu sabiedrībai, un tātad katram no tiem ir jāsaņem attiecīgo tiesību īpašnieku atļauja.

50 Šajos apstākļos vairs nav jāizvērtē, vai sabiedrība, uz ko ir vērsta šī izziņošana, ir identiska un vai, attiecīgajā gadījumā, sabiedrība, uz ko ir vērsts pamatlietā aplūkojamā pakalpojuma sniedzēja [pakalpojums], ir jauna sabiedrība (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 7. marts, *ITV Broadcasting* u.c., C-607/11, EU:C:2013:147, 39. punkts).

51 No tā izriet, ka apstākļos, kad tiesību īpašnieks nav devis savu piekrišanu, darbu kopiju izgatavošana, izmantojot tādu pakalpojumu kā tas, kas tiek aplūkots pamatlietā, var nodarīt kaitējumu šī īpašnieka tiesībām.

52 Tādējādi šādam attālās ierakstīšanas pakalpojumam nav piemērojams Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts.

53 Šajos apstākļos vairs nav jāpārbauda ar minētās direktīvas 5. panta 5. punktu paredzēto nosacījumu ievērošana.

54 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka ar Direktīvu 2001/29, it īpaši ar tās 5. panta 2. punkta b) apakšpunktu, netiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru komersantam, izmantojot informācijas tehnoloģiju sistēmu, ir ļauts sniegt privātpersonām pakalpojumu, kura ietvaros mākoņdatošanas platformā ar attālo videoierakstu tiek veikta ar autortiesībām aizsargātu darbu kopiju privātai lietošanai izgatavošana, komersantam aktīvi iesaistoties ierakstīšanā, ja nav tiesību īpašnieka piekrišanas.

Par tiesāšanās izdevumiem

55 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nosprież:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīva 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā, it īpaši tās 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru komersantam, izmantojot informācijas tehnoloģiju sistēmu, ir ļauts sniegt

privātpersonām pakalpojumu, kura ietvaros mākoņdatošanas platformā ar attālo videoierakstu tiek veikta ar autortiesībām aizsargātu darbu kopiju privātai lietošanai izgatavošana, komersantam aktīvi iesaistoties ierakstīšanā, ja nav tiesību īpašnieka piekrišanas.

[Paraksti]